Temps Ordinari - Setzè diumenge

Per VictorC el dl., 12/07/2021 - 00:00

Jr 23,1-6
Ef 2,3-18
Mc 6,30-34

El tema central de les lectures d´avui és la importància de tenir bons pastors, tant a la església com a la societat.

El profeta Jeremies es queixa dels pastors que perden i dispersen les ovelles, i anuncia que Déu enviarà un bon pastor que tindrà cura de les seves ovelles.

El Salm 22 ens parla que el Senyor és nostre pastor, que ens fa descansar, ens mena vora l'aigua i ens guia per camins segurs.

A l'evangeli d´avui, Marc ens parla que Jesús es compadeix de la gent, perquè són com ovelles sense pastor.

Altres evangelistes anuncien que Jesús és el bon pastor, que ha vingut perquè les ovelles tingui vida (Jn 10, 10), busca l'ovella perduda fins que la troba (Lc 15,4) i dona la vida per les seves ovelles (Jn 10, 11).

El nostre món social i polític, ordinàriament, es troba molt lluny d'aquestes actituds del bon pastor bíblic.

A l'església, juntament amb el exemple majoritari de bons pastors, malauradament també patim escàndols econòmics i d'abusos sexuals d'alguns pastors i la temptació del clericalisme, que fa del ministeri no un servei, sinó una escala de poder. Segons el Papa Francesc, el clericalisme és la lepra de l'església.

També ens trobem avui amb moltes ovelles sense pastor i amb pastors sobrecarregats de feina per manca de noves vocacions. És evident que cal repensar el ministeri a l'església d´avui, per tal que sigui més evangèlic i respongui a les exigències de nostre temps. Necessitem pastors que anuncien l'evangeli de Jesús, celebren la litúrgia i serveixin als pobres, malalts, presoners, emigrants i marginats. Ministres de l'amor i de la vida, com Jesús.

Hem de retornar a les fonts evangèliques i a la tradició eclesial d´una església, més plural del que alguns pensen.

Comencem per recordar que pel baptisme tot cristià és membre del Poble de Déu, sacerdot, profeta i rei, ha rebut la unció de l´Esperit. La família és l´església domèstica, primera cèl.lula de l'església universal.

El ministeri sagramental, que rep l'Esperit per la imposició de les mans, ha tingut al llarg de la història diverses formes. Hi han hagut dones que han dirigit pastoralment algunes comunitats. El ministeri masculí ha estat exercitat per homes casats amb família i per homes cèlibes. El ministeri pastoral, a diferència de la vida religiosa més carismàtica i profètica, és escollit per la comunitat (Ambrós, Agusti..), mai sense el parer del poble. També la teologia del ministeri ordenat és diferent a l'occident i a l'orient. Al món occidental llatí, el prevere s'identifica amb el Crist i actua en representació del Crist: Jo et batejo, Jo et perdono... A l'orient el prevere, també indentificat amb el Crist, actua sobre tot en nom de l'església: Que Déu et bategi, que Déu misericordiós et perdoni...

D'aquí podem treure algunes conclusions:

-agrair el treball dels nostres bons pastors, pregar per ells i per les futures vocacions

-ajudar a discernir amb tota l'església quines formes de ministeri pastoral són les més aptes pel món d'avui, per tal que no hi hagi tantes ovelles sense pastor i s'eviti el clericalisme, font d'escàndols i d'abusos

-que les famílies i tots els laics que participen de Crist profeta, sacerdot i rei, siguin bons pastors en el seu món: família, professió, treball, barri, ciutat, societat, política. I si tenen vocació política, que siguin bons pastors del poble

- confiar que malgrat tot i per damunt de tot, el Senyor es el nostre bon pastor.

ETIQUETES
PASTOR MINISTERI CLERICALISME